

ГИМНАЗИЈАЦ

број 18

јануар 2024.

Лист ученика и наставника Гимназије „Вук Караџић“ Трстеник

Садржај:

Разговор са директором	2
Дан школе	3
Ученици у свету науке	4
Још једна „Ноћ истраживача“ у Трстенику.....	5
Наша путовања	6
Екскурзија ученика трећег разреда	6
Радионице у Тршићу за најбоље.....	7
Сајам књига	8
Екскурзија друге године	8
Посета „Нордеус“ - у.....	10
Интересује нас	11
Такмичење из грађанског васпитања	11
Шаховска секција.....	12
Географска секција	13
Dinge die es nur in Deutschland gibt/geschieht	14
Ich träume von einer Karriere als.....	14
Матурант испред огледала.....	15
Ученици другог разреда у улози психолога	16
Рекли су у школи	16
Из баршунастог албума.....	16
„Плач Србији чији су се синови по разним земљама расејали“	17
Знати волети - значи све знати.....	19
Из баршунастог албума.....	21
Функција и симболика моста у делу "На Дрини ћуприја"	22
"Људи нису оно за шта се издају, а свет није оно што мислимо да јесте"	23
Фауст – човек између Бога и ђавола.....	24
Анализа анкете за ученике првог разреда.....	25
Утисци првака о новој школи	26
Спортске вести	28
Прочитали смо за вас.....	30
Препорука књига за читање	30
Музички кутак.....	32

Разговор са директором

1. Крај године нам доноси сумирање резултата, како Ви видите протеклу годину?

Школски живот је врло динамичан, иако можда, гледано са стране, не изгледа тако. 2023. година се разликује од неколико претходних јер смо се вратили свакодневном настави у школи, пре свега. Била је за нас успешна јер су наши ученици освајали награде на такмичењима знања, уписивали жељене факултете. Нову школску годину смо почели на основу смерница Министарства просвете, изабраном темом школе „Упознајмо свет кроз културу, књижевност, историју, науку, религију, спорт и др.“ Неколико предавања је било одржано где су нам предавачи били др драгица Гочанин Пејчић, др Никола Вешковац, Милан Матић. Посебно бих истакао сарадњу и подршку нашим ученицима и наставницима на начин који обезбеђује да настава и ваннаставне активности подстичу креативност ученика и стицања функционалних знања те смо почетком године учествовали у манифестацији „Ноћ истраживача“, учешће у Истраживачкој станици у Петници, у којој су били многи наши ђаци у различитим сферама образовања од дизајна до микробиологије, затим посета Сајму књига, Нордеусу и сл.

2. Присутне су и промене у изгледу школе, можете ли нам рећи о каквим новинама се ради?

Једна од основних наших идеја је и обезбеђивање услова да школа буде безбедно и здраво место за квалитетан рад и развој ученика, тако да смо успели нешто од својих пројеката да остваримо: завршетак пројекта енергетске ефикасности, израда изолације и фасаде на згради Гимназије, поставка лед расвете у ходницима, припремним просторијама и учионици бр.10, постављање спуштених плафона у ходницима, три клима уређаја са монтажом, тракасте завесе у учионици бр.3 и бр.7, урамљени су радови ученика, купљене 63 столице за учионицу „аеродром“, обновљене канцелариске столице и рачунар за потребе административног радника и психолога и тако даље.

3. Када су постигнућа ученика у питању, шта нам можете рећи како је протекла ова школска година?

По ономе што ми имамо, повратној информацији наших матураната, видимо да су углавном уписали жељене факултете или више школе. Што се тиче ове школске године, наравно да подржавамо жеље и амбиције наших ђака. Било је спортски такмичења, градско и окружно такмичење у одбојци, 2023.годину обележио је и велики успех нашег ученика Владимира Агатоновића који је освојио 3. место на Европској географској олимпијади. Завод за унапређивање образовања и васпитања у сарадњи са факултетом Политичких наука је организовао пилот такмичење из грађанског васпитања и тада су ученици наше школе освојили 3. награду. Посебно су лепе манифестације током школске године када ученици са својим наставницима обележавају Европски дан језика или ученици ИТ смера организују радионице „Ученици ученицима“. Што се тиче оних традиционалних такмичења у организацији Министарства просвете, она почињу у другом полугодишту, па се надамо да ћемо бити бар једнако добри као што смо били прошле године.

4. Какав је план уписа за наредну школску годину?

Школске 2024/25. године Гимназија у Трстенику планира да упише у први разред четири одељења, и то: једно одељење ученика са посебним способностима за рачунарство и информатику (20 ученика), једно одељење природно-математичког смера (30 ученика) и два одељења друштвено-језичког смера (60 ученика)

5. И за крај шта бисте поручили Вашим ученицима и колегама?

Пожелео бих свима срећне предстојеће празнике, да сви биду живи и здрави, да се ученици труде и остваре своје снове, а ми смо ту да им помогнемо у савладавању препрека у решавању школских задатака који су пред њима.

Хвала Вам на издвојеном времену за овај разговор.

Ивона Цветковић II₃, Дара Ђорђевић II₃

Дан школе

Дан, када наша школа обележава и посвећује свечаност поводом свог трајања, постојања и успешног рада, одржан је у среду, 8.11.2023. године.

Гимназија је прославила 33 године постојања. Уз многобројну публику, сачињену од представника Општине Трстеник, бивших и садашњих ученика, некадашњих, али и тренутних запослених, као и присуством родитеља, пригодним програмом уз обраћање директора школе, обележен је један од најважнијих датума за нашу школу.

Програм су припремали чланови драмске и рецитаторске секције, школског хора, ликовне секције. Део свечаности био је посвећен Јовану Дучићу и тим поводом обележена је осамдесетогодишњица његове смрти. Наши ученици су на леп и креативан начин извели приредбу, уз помоћ професорки: Биљане Павловић, проф. српског језика и књижевности; Ане Величковић, проф. ликовне културе и Јоване Хинић, проф. музичке културе.

Тог дана, додељене су и јубиларне награде запосленима наше школе, и то:

1. За 10 година рада:

Међедовић Милошу, проф. физике

2. За 20 година рада:

Павловић Биљани, проф. српског језика и књижевности

3. За 30 година рада:

Антић Гордани, проф. рачунарства и информатике

Пршић Снежани, помоћној радници

4. За 35 година рада:

Левић Славици, проф. латинског језика

Такође, ученик 4. разреда, Владимир Агатоновић, добио је награду за постигнуте успехе на Европској географској олимпијади.

Марија Јовановић II₂

Ученици у свету науке

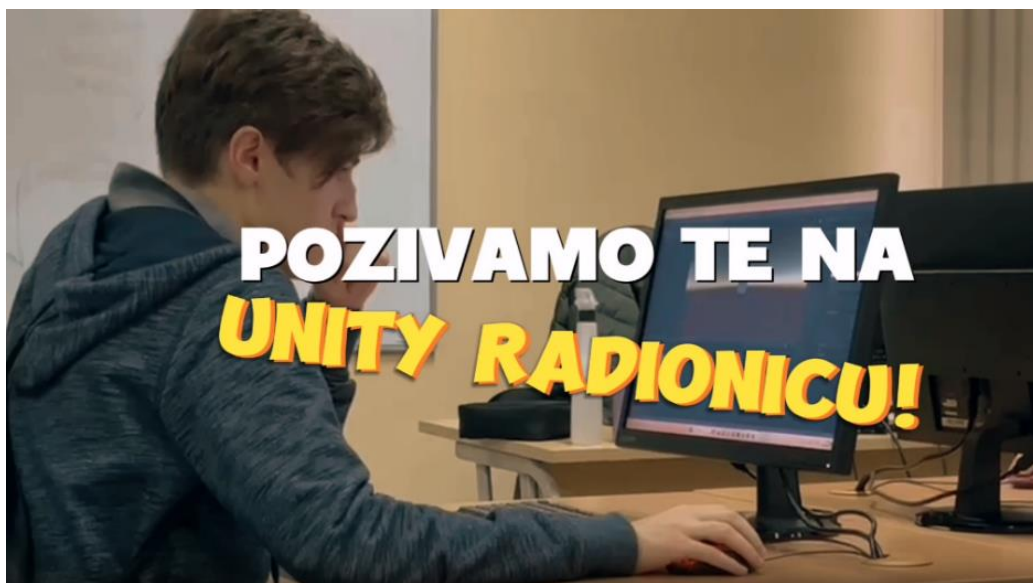
“UNITY” радионица

Значи, UNITY радионица, пазите овако, много јака ствар.

Можете да правите игрице 2Д, 3Д, за мобилни, за шта хоћете, а нас четворица (Душан, Димитрије, Видак и Лука) можемо да вам покажемо како Unity, као најкоришћенији програм за израду игрица, је заправо изненађујуће лак и брзо се учи.

Ако имате било какве основе из програмирања Unity ће вам ићи као од шале. Чак и ако немате ту смо да вас научимо, да вам покажемо, и помогнемо да га брзо савладате. Када савладате пар елементарних ствари ваши видици ће се отворити. Почећете да видите игрице у неком новом светлу и схватићете да то заправо није толико тешко направити.

А одакле то да ми знамо да радимо то? Па просто, занимало нас је како се то игрице праве, погледали како се то ради, мало се мучили, успели да направимо нешто функционално (колико толико) и тако заволели да то радимо. А сада да би сте се ви мање мучили, организовали смо радионице које ће вам у томе припомоћи. Прошле године је рађено у ГамеМакерСтудио 2-у (одличан програм за израду 2Д игрица), тако да, ако неко жели, можемо вам и то показати. Тренутно у Unity-у се фокусирамо на 3Д игре, игре из првог лица, али вам можемо показати и 2Д (или шта вас већ занима) тако да слободно нам реците шта желите да радите.

Радионице се
обично
одржавају
петком,
сви су
добродошли :)

Јана Катић IV₁

Још једна „Ноћ истраживача“ у Трстенику

„Европска ноћ истраживача“ представља догађај посвећен популаризацији науке и учењу кроз забаву, а организује се у 26 европских земаља. Програм се одвија у виду радионица, изложби, експеримената, игара, такмичења... Студентима и ђацима се нуди да закораче у свет истраживача.

И ове године, као и много година уназад, трстеничка Гимназија је учествовала у овој манифестацији. У амфитеатру Академије струковних студија, ученици Гимназије "Вук Караџић" одржали су предавање на тему заблуда у суплеменатцији, а окупљени многобројни слушаоци чули су и предавање из области форензике, које је одржао доцент Душан Димић са Факултета за физичку хемију.

Након тога, на платоу испред зграде општине, гимназијалци су изводили огледе на отвореном из области биологије, физике и хемије. Неким посетиоцима се први пут пружила прилика да под микроскопом проучавају разне препарате или виде издвојене биљне пигменте, а неке су више интересовали забавни експерименти из физике и хемије, као што су: слоновска паста, ватрени смоки, цртање „невидљивим“ супстанцама, кинетички песак, магнетне појаве ... Први пут смо приказали и рад из области програмирања и роботике!

Посета је била на завидном нивоу, што ученика са подручја општине, што старијих грађана. Време је било прелепо и сви су се одлично забавили, а гимназијалци су још једном показали да су на понос свом граду.

Редакција листа

Наша путовања

Екскурзија ученика трећег разреда

Ученици трећег разреда гимназије путовали су по плану и програму екскурзије у град сунца – **Требиње**.

Гимназијалци треће године су се почетком ране јесени упутили на тродневну екскурзију у нама суседну Републику Српску. Први дан екскурзије започео је поласком са аутобуске станице у раним јутарњим часовима, преко Чачка за Вишеград. Након преласка границе наступила је посета једном манастиру из 14. века **Добруну**, који је посвећен Успењу Пресвете Богородице. После неопходне паузе наставили су пут према **Вишеграду**, где су обишли стари мост на Дрини, споменик Мехмед Паши Соколовићу и Андрић град. Спуштајући се низ **Леотар** ка Требињу стигли су предвече у хотел **ИН**, у коме су одсели на овом путовању.

Након кишне вечери која их је сачекала по доласку, другог дана освануло је сунчано јутро. Одмах након доручка уследила је посета манастиру **Тврдош** из 13. века. Јован Дучић као познати песник, свом родном граду Требињу

је оставио мноштво споменика и **Херцеговачку Грачаницу** у којој се налазе његове мошти, које су ученици такође обишли. Након тога су се упутили у **стари град Кастел**, нетакнут још од давнина сав у белини камена на реци Требишњици. У старом граду су најпре обишли **Платане**, место где почиње и завршава се живот сваког Требињца, затим **Анђелкину капију**, чувену пијаци, споменике... Уследило је слободно време које су гимназијалци искористили да обиђу сувенирнице и чувену посластичарницу код **Грка**. Напослетку вечери отишли су у дискотеку недалеко од хотела.

Трећег

дана ујутру полако су почели да се пакују и да напуштају хотел, кренули су ка Тјентишту у обилазак **националног парка Сутјеска** и музеју који се налази у оквиру парка, који према неким има статус националног парка више због историјских борби него због конзервација природних добара. Наставили су ка Вишеграду и у вечерњим сатима стигли у Трстеник.

Како наводе ученици су се одлично провели на екскурзији, задовољни организацијом и планом путовања. Оно што издвајају као најупечатљивије што ће дуго памтити, јесу свакако Платани у старом граду **Кастел** и стари мост на Дрини, као и погледи с Херцеговачке Грачанице и Леотара на град Требиње.

Анђела Вуксановић III₂

Радионице у Тршићу за најбоље

Министарство просвете Републике Србије, Научно-образовни културни центар „Вук Караџић” у Тршићу и Друштво за српски језик и књижевност Србије организовали су предавања и радионице из српског језика и књижевности за ученике који су у току школске 2022/23. године освојили прва места на Републичком такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада” (Сремски Карловци) и Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе (Тршић). Ученици другог, трећег и четвртог разреда средње школе су боравили у Научно-образовном културном центру „Вук Караџић” у Тршићу, у периоду од 15. до 22. октобра 2023. године. Руководиоци предавања и радионица су проф. др Весна Ломпар, председник Друштва за српски језик и књижевност Србије, и проф. др Славко Петаковић, заменик председника Друштва за српски језик и књижевност Србије.

Из наше школе учествовао је ученик другог разреда, Милан Дивац, који је показао изузетно знање на прошлгодишњем такмичењу. Наш ученик се на радионицама показао у најсјајнијем светлу, а такође је представио Трстеничку гимназију као велики извор предзнања. Поносно вам представљамо Милана и чућемо његово искуство на радионицама у Тршићу:

“Ових недељу дана у Тршићу ћу памтити као веома лепо искуство. Људи које сам овде упознао су веома драги, занимљиви, иновативни и што је најбитније, добри људи. Драго ми је што смо остали у контакту, а надам се да ће то тако и наставити. О смештају и храни нећу да трошим речи, јер су беспрекорни, што претпостављам да је увек случај. Предавања су била занимљива, посебно јер су нас училе стварима које не радимо у школи или које се не обрађују детаљно. У сваком случају су нам прошили видике у знању из овог предмета. Мислим да предавања нису била преобимна, веома су добро распоређена, до те мера да их скоро нисам ни осетио. Посебно су ми се свидела предавања из књижевности, ако бих бирао – из поезије. Једино бих предложио да, ако обрађујемо обимнија дела, та дела буду послата унапред, да бисмо се за њих спремили. Свака част професорима који су нам предавали. Чак су се и приближили нама ученицима у сваком погледу, причајући ван предавања о разним темама. Морам посебно да похвалим Милицу и Сању, иако имају мање предавачког искуства, одлично су обавиле свој посао. Волео бих опет да их видим на неком другом курсу, за који ћу сигурно радо прихватити позив.”

Милан Дивац II₁

Сајам књига

У суботу, 28.10.2023. године, наши ученици, љубитељи књига, књижевности и лепе речи, посетили су београдски Сајам књига.

Имали су прилике да купе наслове које су планирали, можда неке препоручене у том тренутку, као и да упознају савремене књижевнике.

Било је осмеха, дружења, препорука, разговора, а како би другачије и било са нашим гимназијалцима?

Бранка Арсић III₁

Екскурзија друге године

Екскурзија је управо оно што спаја ученике, ствара разне успомене и изазива прелепа осећања. Након скоро неиспаване ноћи, коначно је дошао тренутак када смо стигли на станицу.

Бучан аутобус, звукови токчкића на коферима и узбуђени осмеси су улепшавали кишно јутро. Сви заједно смо се полако спаковали у аутобус и кренули на наше путовање са погледом на Дунав. Уз престајање кише, прва дестинација нам је била, археолошко налазиште „**Феликс Ромулијана**“ код Зајечара. Након занимљиве приче о Старим Римљанима, вратили смо се у наше доба и уз гласну музику, већ разбуђени ученици и професори са пуно шала, наставили смо пут. Следећа дестинација нам је показала моћ и енергију воде, колико је битна заправо технологија, видели смо огромне машине, које смо до сада виђали само у цртаним филмовима. Након поучног предавања о историји, науци и технологији у хидроелектрани „**Бердап 1**“ код Кладова, упутили смо се у један мали, али леп град на обали Дунава, **Доњи Милановац**. Након кратког времена ту, уз прелепо време, осмехе и сунце дошли смо до **Голубачке тврђаве**, која је већину оставила без даха. Предиван дан, огромне зидине, осећај свежине и прелепи пејзажи су нас поново вратили у време ратовања, борби и историје. Уз саму обалу Дунава, вратили смо се у време наших првих староседеоца и завирили у њихов живот. Археолошко налазиште **Лепенски вир**, смо напустили презадовољни, пуни знања и узбуђени што се приближавамо Сребрном језеру, где смо имали прелпу вечеру и незаборавно дружење.

Ујутру, након доручка и лагану шетњу уз језеро, кренули смо у Костолац, археолошко налазиште „**Виминацијум**“. Вратили смо се у време Римљана, видели њихов начин живота, уживали уз остатке историје и призоре који су нас убацивали у осећај бајке и прича о Латинима из уџбеника. Након времена проведеног код Римљана, свратили смо до Зрењанина, где смо се мало прошетали. Уз предивне Војвођанске пределе, дошли смо у свет науке где смо обишли **дом Михајла Пупина** и уживали у његовим делима. Након научног дела, сви узбуђени, стигли смо у **Нови Сад**, **галерију Матице српске** уживали смо у чарима слика и ремек дела значајних уметника.

Предвече смо имали журкицу и јутро је кренуло буђењем нас и Новог Сада. Уз понеко свонце бицикла, ужурбаних људи, шетали смо и обилазили Нови Сад. Око поднева стигли смо у **Сремску Каменицу**, где смо се вратили у детињство уз оригиналне списе Чика Јове Змаја. Били смо у његовом дворишту где је свако од нас имао осећај носталгије, детињства и прелепих успомена које су будиле разне емоције у нама. Последња дестинација су били **Сремски Карловци**, где смо уз шетњу, осмехе, уживали у духу правог Војвођанског града. Посетили смо **Саборну цркву** и видели делић.

Након лепог и незаборавног путовања, помало уморни, кренули смо путем Трстеника и вратили смо се у наш град. Ученици су са потовања дошли срећни, задовољни, пуни утисака и успомена, а професори поносни и задовољни на понашање ученика, који су у најбољем светлу приказали нашу гимназију.

Посета „Нордеус“ - у

У суботу 25. новембра Гимназија „Вук Караџић“ повела је одељења ИТ смера у обилазак компаније за игре „Нордеус“.

Ученици наше школе су при доласку обишли приземље установе, где се налази и амфитеатар у који су се ученици сместили за предавање. Предавање је трајало око 3 сата, запослени компаније „Нордеус“ стрпљиво су одговарали на сва питања која су им постављена и уз изузетно занимљиву презентацију су наше ученике спровели кроз процес израде једне игре. Након завршетка предавања, требало је ићи у обилазак целе компаније. На првом спрату који су обишли видели су канцеларије и радне просторије који су изузетно лепо дизајнирани, то време искористили су да поставе још које додатно питање запосленима.

За крај обиласка, ученици су посетили последњи спрат компаније, где се налази сто за стони тенис, билијар, стони фудбал, флипер, и још многе друге игре и активности. Такође, могли су да се послуже домаћим кифлицама из минипекаре која је у склопу тог кутка који су запослени назвали „кутак за опуштање“.

Интересује нас

Такмичење из грађанског васпитања

На пилот такмичењу из грађанског васпитања, представљали су ученици завршених разреда наше школе. Такмичење је одржано на Факултету политичких наука у Београду, од 11. до 13. децембра.

Тим који је представљао нашу школу: Владимир Агатоновић, који је био капитен тима, Ива Митровић, Бојана Пантић и наставник ментор Катарина Ивановић.

Ученици су имали 2 сата да одговоре на задатак „Изазови одлучивања“. Од њих се очекивало да донесу одлуке које сагледавају политичке, економске и међународне аспекте потенцијалне инвестиције.

У додиру овог такмичења, Доц. др Ивана Радић је одржала и представила Међународне студије, асистенткиња МА Кристина Милић представила је Новинарски смер. Представници су ђаке упознали са студијама на Факултету, могућностима праксе и запослења. Ученици су имали прилику да разговарају са представницима ових организација и увиде значај цивилног друштва за демократију.

Наша школа је заузела 3. место, а испред ње се налазе две београдске гимназије.

Организатори су ученицима доделили дипломе и њиховим професорима су уручили симболичне награде.

Шаховска секција

Наша школа је у сарадњи са шах клубом „Прва петолетка“ из Трстеника организовала активности за ученике који су заинтересовани за шах. Шах је стратешка игра која се први пут појавила још у шестом веку, на богатијим имањима Индије. За овај спорт се зна да је веома потребно бити добро фокусиран, смислити стратегију, предвидети потез и надмудрити противника. Ово је игра за да

играча, сваки играч на почетку игре има шеснаест фигура, од тога 8 пешака, пар ловаца, пар скакача и топова, краља и краљицу. Игра се завршава кад се последњим потезом зада „Шах мат“ и потпуно се зароби краљ једног од играча.

Ученици другог разреда, Вери Рисимић, је шах хоби већ 8 година, те смо чули њено мишљење о овом менталном спорту:

„Шахом сам почела да се бавим са седам година. Трудом, идећи на занимљиве, забавне часове и турнире, стекла сам огромно искуство и дошла до одличних резултата на државном нивоу. Стекла сам много нових пријатеља. Шах захтева огромну концентрацију и њено одржавање, што ми је касније помогло у многим ситуацијама.“

Пријављивање на шаховску секцију је могуће у сваком тренутку. Сваки ученик је добродошао у клуб, није битан ниво искуства и знања, битна је само добра воља и жеља напредовања на шаховским таблама.

Наша искусна играчица и такмичарка, Вера, нам је управо то и потврдила њеним искуством и позвала све заинтересоване ученике да се придруже:

„Сви љубитељи шаха имају прилику да се придруже нашој секцији, без обзира на ниво знања играња шаха. Организују се разна такмичења и турнири. Дођите да се заједно дружимо и упознамо са шаховском чаролијом. Сви ви, који заинтересовани за шах, препоручујем да нам се придружите, нећете зажалити! „

Кристина Павловић II₄

Географска секција

Наша гимназија може да се похвали великим бројем секција и ваннаставним активностима. Поред теоријских часова, ученици који воле географију, имали су прилику да прошире своје знање и да истражују занимљиве ствари које могу да се повежу са градивом.

Ученици I разреда су показали своју креативност и знање уз истраживање везано за вулкане. Направили су макету вулкана која је одушевила ученике и професорку, а уз њу, показали су презентацију којом су објаснили рад вулкана. Ученице II разреда су уз презентацију и апликацију "Google maps" показале шта све та апликација може и испричале разне занимљивости о њој. Показале су вредност и значај интернета и ГПС-а у данашње време и колико су заправо битни. Задовољни ученици и професорка Јелена Николић спремају нове пројекте и у следећем полугодишту, које са великим нестрпљењем очекујемо!

Кристина Павловић II₄

Dinge die es nur in Deutschland gibt/geschieht

In Deutschland findet jedes Jahr in München das Oktoberfest statt. Dies geschieht in den letzten beiden Septemberwochen und in der ersten Oktoberwoche. Es ist ein bisschen komisch weil es im September beginnt. Es ist sehr wichtig für deutsche Leute. Hier kann man traditionelle Kleidung tragen und Bier trinken.

In Deutschland ist der Sonntagnachmittag für Kaffee und Kuchen reserviert. Für die Deutschen ist das sehr wichtig, weil sie viel arbeiten und dies ihre Familienzeit ist.

Deutsche Kuchen sind sehr lecker.

In Deutschland gibt es Spezi. Spezi ist ein Getränk, das zwischen Cola und Fanta schmeckt. Es klingt ein bisschen komisch. Aber viele Leute denken dass es sehr lecker ist. Meiner Meinung nach schmeckt es eher nach Cola.

In Deutschland gibt es Flaschenfand und ihr könnt für die Flaschen Geld bekommen. Wenn Sie etwas kaufen, beispielsweise ein Getränk in einer Plastikflasche, zahlen Sie für das Ganze. Aber wenn Sie den Saft trinken und die Flasche zurückgeben, erhalten Sie etwas Geld zurück.

Марта Миљковић 13

Ich träume von einer Karriere als

Meiner zukünftigen Vorstellung sieht als eine Chemikerin aus. Ich wünsche gern in dieser Wissenschaft mein Wissen zu vertiefen.

Als ich in fünfte Klasse war, habe ich bemerkt dass Chemie passt mir. Aber, natürlich wenn man eine Chemikerin werden möchte, dann sollten sie sich „Wissenschaftler“ nennen. Es ist bekannt, dass Wissenschaftler die Ausgewogenheit zwischen Familie und Beruf nicht beherrschen können, oder es gibt kleine Chance. Trotzdem glaube ich dass ich zwei Kinder einen liebevollen Ehemann haben werde. In einer großen Wohnung mit einem Balkon werden mein Ehemann und ich den ganzen Tag mit Kinder spielen und lachen.

Die Zukunft könnte sehr furchtbar aussehen, aber ich habe keine Angst. Ich werde alle meine Energie und Arbeit in Chemie investieren.

Марта Миљковић 13

Матурант испред огледала

Матуранти са собом носе многе изазове, растају се са безбрижним стазама тинејџерских дана и стоје на раскрсници живота. Куда поћи? Шта је то што желим, какви ће бити студентски дани? Све то ствара нелагоду. Како се боримо са страховима од будућности?

Наставница Марија Ђошић је са матурантима одржала радионицу, под називом „Матурант испред огледала“. Наставница је прошла тренинг „Иза огледала“, и са матурантима поделила своја искуства. На радионици су матуранти пролазили кроз своју реку живота. Било је јако емотивно, сусрести се са својим најлепшим и најтужнијим тренуцима који су обележили протеклих 18 година. Слушали су једни друге и проживљавали заједно, и смех и радост и тугу и бес. Суочавали се са својим најдубљим страховима. Заједно су прелазили путање на „скијама“ од папира, циљ је био заједно стићи, а да се везе између нас не раскину.

Радионица је имала изванредан утицај на матуранте. Кажу да су доживели нешто сасвим ново и другачије, да им је овако нешто баш било неопходно. Схватили су да свако од нас носи неке унутрашње борбе и страхове, које је могуће превазићи и како. Радионица је имала и циљ развијања заједништва, емпатије и значаја загрљаја. Научили смо да станемо за тренутак, ослушнемо себе и оне поред нас, можда нам поручују нешто јако важно, можда је то некад позив у помоћ, можда неко од нас не може да се бори сам са страховима. Схватили смо да је ментално здравље важно, да здрав дух значи и здрав живот.

Ученици другог разреда у улози психолога

Уписујући гимназију, већ на самом почетку имамо увид у разне предмете који нас очекују у годинама школовања и који нас уче о занимљивим стварима. У другом разреду добија се предмет психологије. Поред теоријских часова, ученици су имали прилику да се окушају у улози истраживачких психолога.

Задатак је био да групе од пар ученика осмисле анкету, посматрање или анализу одређених тема. Заинтересовани ученици, били су веома креативни и смишљали су занимљиве теме које су приказивали преко резентација. Професорка психологије је била задовољна интересовањем и радом ученика који су се заиста одлично снашли у улози младих психолога.

"Да ли кафа помаже при учењу?", "Девојнице се више заљубљују од дечака", "Да ли тетоважа може да се сакрије од родитеља?", "Колико је читање застарело у нашој генерацији?", "Прва смена је за ученике продуктивнија од друге"... ово су биле само неке претпоставке и питања које су ученици постављали вршњацима. Поред одличних оцена, ученици су уз ове пројекте зарадили пуно осмеха, дружења и успомена.

Лена Пантић II₂

Рекли су у школи

Из баршунастог албума...

Живот је чудо. Једна неиспричана и непоновљива прича. Живот је дар и привилегија, прилика за срећу. Живот је једна нит на коју се нижу успомене, од јутра до мрака, из дана у дан, недеље у недељу, из године у годину.

Узимам у руке свој баршунасти албум. И даље има онај сладуњав мирис. Гледам фотографије са огромним осмехом. Тај безбрижан период живота дефинитивно остаје урезан у сећању, као један од најлепших. Свака фотографија враћала ме је у одређену

сцену и као да сам поново присуствовала свему. Толико је све било стварно, живо... Боје, мириси и укуси тренутка су се будили у мени, осмех и сузе су се смењивали на мом лицу..подсетио су ме на приче из вртића, школских клупа, незаборавна лета код баке и деке, празници, летовања, симпатије, први "проблеми", прве бубуљице.... Доживела сам лавину емоција која се само покренула у мени, враћајући ме у најдраже тренутке моје прошлости.

Шта данас остаје иза нас? Где су све те успомене? Постављамо фотографије на социјалне мреже и чувамо фотографије у нашим телефонима и рачунарима и након неког времена заборавимо на њих, можда их чак и обришемо јер нам понестане меморије. Несвесно убијамо опипљиве трагове нашег живота и одрастања. Питам се шта ћу прелиставати након неког времена када одрастем? Хоћу ли имати забележене успомене као некада у мом баршинастом албуму. Вероватно не. Али ја не желим да ми се то деси. Већ полако пакујем омиљене фотографије и припремам за израду, јер схватам да то нисам урадила неко дуже време. Желим и ја свој кофер успомена, као онај који имам од баке, са црно белим фотографијама.

Не дозволите да ваши баршунасти албуми остану празни, чувајте своје успомене у облику фотографија. Чувајмо их од заборава и модерног доба. Живот је саткан од успомена. Оне нас чине онаквима какви јесмо. Сећање на детињство, породицу, пријатеље у свакоме од нас буди најјаче емоције. Када сте ви последњи пут урамили неку фотографију? Ја сам баш скоро, својој најбољој другарици, за рођендан поклонила нашу урамљену фотографију, и знате шта, то јој је био најдражи поклон. Из баршунастог албума навиру најлепша сећања.

Ива Стефановић I₂

„Плач Србији чији су се синови по разним земљама расејали“

Налазимо се у времену када можемо лако доћи до промене у нашим животима. То се не односи на оне промене, попут мењања фризура или декорације у соби, већ промене становања и живљења. Све више чујем о селидбама из мањих у веће градове, али оно још горе, напуштање саме домовине и одлазак из родне земље.

Била је субота подне, седела сам на старој фотељи гледајући бабине слике из младости, деда је лежао на треседу пратећи документарац о страдању наших предака у ратовима. Избледеле слике су ми показивале бакино дружење, неке саборе и пуно људи окупљених и насмејаих на једном месту. Размишљала сам како је у то време био довољан

један осмех како би учинио дан бољим. Завршавала сам прелиставање албума, а деда је у том тренутку променио канал, не тако насмејан и са неким посебним сјајем у очима. Питала бих га шта је било, зашто се одједном тако смрачио и растужио, међутим у дубини сам знала одговор. Размишљајући о том периоду ратова, наших предака који су се борили и остављали последњу кап крви за ову малу државу, довело ме је до питања – зашто се сада све више њих исељава и одлази у веће и боље државе?

Претпостављам да ово питање не постављам само ја, већ гомла људи која се са транспарентима и звиждањем бори и стоји против одласка људи. Нисмо више мали да се склањамо од тема које видимо и слушамо свакодневно, на коме ће бити одлуке, ако ми „деца“ не можемо да се мешамо и укључујемо, ко ће остати у овој земљи? Ово питање запостављамо ми, мали људи, а шта је са оним великим који заправо одлучују о свему овоме. Данас се дешавају ствари које терају на одлазак. Можда је то зато што су ријалити програми заменили информативне и документарне емисије, зато што су водитељи и списатељи постале јавне личности које су се прославиле због друштвених мрежа, а где су они који су завршавали журналистику, универзитете за језике? Тужно је што су професори постали само пролазност у дечијим животима, то што су занимљивији људи на интернет платформама од стварних људи који нас уче за живот. Причају нам да завршавамо факултете јер ћемо се лакше запослити, а да ли ћу ја са завршеним државним факултетом радити исти посао као колега са купљеном дипломом? Колико је то питања које постављамо сами себи свакодневно. Управо, баш таква размишљања јесу одласци људи у већа и боља места. Тужно је што већ сада, са само шеснаест година размишљам о бољем сура и одласку у бољи свет. Ни један научник, просветитељ и остали доприносиоци овој мало земљи, не би били поносни на ово данас. Толико бпрбе, уздаха и просутог зноја, да би данас људи бежали или се срамили свог порекла. Србија, земља пуне душе, историје, предивне природе се више не препознаје тако, већ по ниској стопи наталитета и лошем стандарду.

Плачи Србијо, јер ти се деца рађају у Немачкој и Америци, плачи јер су преци настрадали у земљама где ти сада потомци живе, плачи јер неће, већ друго колено мојих потомака знати твоју историју и твоју лепоту. Можемо се ми поносити Србијо, твојим спортистима и научницима, али и ти ћеш плакати када и они постану понос туђе државе!

Лена Пантић II₂

Знати волети - значи све знати

Тајна-она најдубља, скривена у нама. Чуваш је и држиш у себи закључану унутар кавеза званог душа јер се плашиш да ти као мала птица не одлети у небеске сводове. Не страхуј, пронађи кључ дубоко у себи, откључај кавез и пусти је напоље да исприча своју причу.

Знаш ли о којој тајни причам? Само љубав има ту моћ да буде тајна коју стриктно држимо уз себе а ако нађемо адекватан кључ несебично је делимо са другима. Исти тај кључ покреће механизам у нама да волимо. Први осећај љубави стичемо у породици која нам пружа припадност и сигурност. Осећаји топлоте и нежности који те тада окружују, прате те и обликују кроз живот. Научиш да волиш мајку и оца, та љубав заувек остаје у теби, пренећеш је некада на своју децу. Када волиш брата или сестру, љубављу која је јача од свега, имаш ослонац за цео живот. Кроз прве симпатије и прве трептаје у грудима дође и до првих разочарења. Патићеш али ћеш и праштати и успети да изађеш као победник. Заволећеш зрак Сунца који те ујутру буди, а теби сан још шапуће успаванке меке. Волећеш росу на трави и ону бубамару што ти на образ слети. Ветар што ти косу мрси док сређена журиш на састанак и капи кише што ти хаљину поквасе. Све ће ти бити лепо јер је крај тебе вољена особа са којом корачаш кроз живот, делиш добро и зло. Кроз ову љубав научићеш да поштујеш себе и друге, да дајеш себе и заузврат добијеш исто толико. Наћи ћеш снагу у струнама љубави да решиш сваки проблем и храбрим кораком кренеш даље. Живот је пун препрека, успона и падова али кад знаш да волиш знаћеш све и моћи увек да нађеш прави пут.

У кутији успомена сачувај све љубави, нека ти буду звезда водиља, нека увек обасјавају твој пут. Нека те подсети на ону тајну али нека ти открију и неке нове. Нека те подсети на све оно што си проживео јер волети значи живети.

Јелена Дуњић II₄

Бирам уски/широки пут

У огледалу видимо свој лик, а у глави га осетимо. Тишина нам је дар који испуњавамо мислима. Слушајући себе опажамо наше тело и личност. Шта нам поручује желудац, а шта срце? Јесу ли лептирићи заспали или се активно вијају по утроби? Јесмо ли жедни и у којој боји мора се наше очи најлакше изгубе? Ко смо заправо ми док нас нико не посматра?

Свет се мења. Времена су другачија, а тиме и приоритети. Друштво у којем живимо намеће идеале и пропагира слику о томе да будемо као под калупом исти. Ја се и не сећам да смо исти и на једној фотографији, ма како се обукли или насмејали. Зашто бисмо то онда били и ван ње? Метафоре за тужна времена данашњице су још тужнија лица деце која би тако снажно желела да порасту. Само што брже и што пре. Прекривање њихових несрећних лица лажним осмесима и још лажнијим самопоуздањем тек толико да се осете прихваћеним међу неприхваћенима. Тако сваке пусте суботе... А живот одлази и не чека никога. Време пролази, а на нама је како ћемо га искорисити. Сматрам да је живот највећи. И највећи поклон и благослов и прича и искуство и ми сами. Фасцинантно је колики смо ми срећници што свет доживљавамо кроз људску форму. Што увек имамо могућност да изаберемо пут. Ја бирам уски. Макар ишла сама. И онако сам ја сама себи једна једина са којим сам дошла и са којом ћу умрети. Сама помисао да нећу прочитати сваку књигу, упознати сваког лика из њих, научити сваки језик и вештину свирања сваког инструмента, да нећу научити о свакој цивилизацији која је икада постојала, оставља велику празнину у мом срцу. Колико ме мотив пролазности убија, толико и поново рађа. Даје ми мотивацију да будем оно што желим. Да сам са разлогом овде како бих схватила своју сврху. Да се не плашим да упознам свет и да одаберем супротно од већине. Да је сасвим у реду јурити своје снове и имати другачија мишљења. То је оно што нас чини људима. Оно нас спаја. Различитост. Толико смо сви различити, а опет смо се нашли са себи блиским.

Бирам уски пут. Колико год тежи, пре ћу се пробијати кроз препреке но кроз људске главе. Бирам уски пут јер је он тај који ме упознаје са целим светом и самом собом. Бирам уски пут јер желим да будем увек као особа која сам када ме нико не посматра, слободна и своја.

Тамара Веселиновић II₄

Из баршунастог албума

Успомене су делови наших живота хтели ми то или не. У тим тренутцима смо се осећали тужно, срећно или чак заљубљено. Тих момената радо се присећамо и можда их некеме некада и испричамо. Некеме су као животна лекција, да не би дошло до понављања исте грешке, а некеме је један од животних циљева да се тај тренутак понови још једном.

Нешто што ја највише волим јесу путовања. Мој баршунасти албум испуњују магичне слике мојих путовања са породицом која не могу да не буду занимљива. Моје омиљено путовање јесте путовање у Енглеску. То је такође било моје прво летење авионом, једно врло чудно и занимљиво искуство. Дошли смо на аеродром, а моје узбуђење је расло и расло сваким кораком. Тог тренутка када сам угледала тај бели авион са црвеним шарама, знала сам да ће ми те боје остати урезане у сећању. Авион је био доста већи него што сам га замишљала и с тиме ми је одузео дах. Док сам улазила у авион срце ми је куцало брже него уобичајено, као да сам улазила у неко непознато возило које ће ме одвести на неку непознату локацију. Стјуордесе, све обучене у исте плаве упечатљиве боје, пустиле су нас у авион и ми смо отишли до својих места. А када сам схватила да имам место поред прозора била сам још срећнија. Након полетања почели су да се нижу пејзажи које ни најбољи сликар не може насликати и најбољи песник не може описати. Поглед је био магичан, као ћебићи које је бака сашила и бацила на равно тло. Њиве су представљале разнобојне крпе које су ушивене једна за другу. Небо је правило један велики океан, а море је изгледало као огледало без дна. Небо и земља су се сударали у једној далекој тачки коју нико никада неће моћи да открије. Слетање је било магично и на аеродрому су нас сачекали тетка и теча са осмесима на лицу. До града до којег смо ишли имало је неких сат и по времена. Пут је био занимљив на неки свој начин. Вожња левом страном аутопута, волан на левој страни уместо на десној, то су ствари због којих сам се осећала као да сам на другој планети. Куће су биле исте, постројене као да су у војсци, дворишта су била велика, а улице су се низале у недоглед. Људи су тамо другачији, као да журе негде на неко своје место али ће стићи тамо када они буду хтели. Дани су облачни, кишни, по некад је ту неки зрачак сунца који својом светлошћу измами осмехе код људи. Баш је дивно како људима треба тако мало да би били срећни. Тих 15-ак дана пролетело је као у сну. Шетње сваког дана, јесења очаравајућа атмосфера и лишће које опада попут комфета. Последњег дана, док сам се возила ка аеродрому, била сам тужна, али такође и срећна зато што ми је указана прилика да посетим тако далеку државу.

Мој баршунасти албум је испунила још једна дивна слика које ћу се радо сећати и надати се да ћу се некада опет вратити тамо, али са намером да останем. До тада то ће све бити једна слика, једна успомена које ћу се радо присећати и увек ћу је препричавати другима.

Ђурђа Дробњак 12

Функција и симболика моста у делу "На Дрини ћуприја"

Постоје у животу ствари за које кажемо да су нам далеко од домашаја, али близу срца. У животном океану, на крају крајева, само запамтимо оне осећаје који су нам толико необичајни попут јарких боја егзотичних риба, које успеју да виде само они најхрабрији рониоци. Кажемо за те осећаје како се само десе, за њих не постоји индикатор, једноставно се деси прасак као код мешања поленовог и лептировог праха.

У данашњем свету све више пустоши постају средишта великих раскошних центара. Свака нова грађевина личи на себи претходне, истих крововаа, монтажних зидова, улазних врата... Направљене без превеликог труда и осећаја. Да ли та лепота нечег новог или лаког нама окупира пажњу и изазива дивљење? Због чега смо заборавили да су једноставност и сажетост основе лепоте? Јуримо ка великим кутијама, пуним колача, блиставих и преливених..., а неукусним, необогаћеним чак ни горком лимуновом корицом. Старе чаршије чувају још по неку стару радњу, за чије власништво су некада, данас старе газде, радиле даноноћно одвајајући од својих уста и уста своје деце. Данас већ приватизоване радње страних брендова замениле су породичне мале, али ушушкане занатлијске радње.

Оно што је остало да се памти и још увек види, јесу камени мостови. Нису то ови наши склопови огромних количина бетона и гвожђа, него музеји малих камених плоча покапаних знојем нечијих несрећних и сиромашних синова и очева.

На Дрини пре нешто више од пет векова, изграђен је мост – спона Истока и Запада; прошлости и садашњости; састанака и растанака... Ето, један хладан склоп камена изазивао је код многих људи најтоплије емоције. За једног дечака, одвојеног од мајке у најранијем добу живота, овај мост је био смисао живота, потреба као потреба новорођенчета за мајчиним млеком у прва два сата живота. Колико ли је само мајки испратило на оваквим мостовима синова у рат? Шта је само пријатељстава склопљено већ првим корацима на мосту.

Свака промена изазива велики страх и немир. Ризик је тај који доноси највише, али и онај који брише све пред собом као брисачи капљице кише у тамној ноћи. Из највеће патње и таме рађале су се најсветлије победе. А шта су тада људи могли да знају шта им доноси нека громада пројектована непријатељским рукама? Изградња моста на Дрини донела је уморном и сиромашном становништву велики фењер да им осветли поглед у будућност.

Људи чине једну врсту, толико сличну, а толико различиту. Мале су ствари које ће неколико појединаца да издвоје из милионског скупа. Свако од нас има две руке, две ноге, једно срце... и шта онда некеме дозвољава да покорава другог? Шта наши избори могу да промене у јеном већ разрађеном систему вредности и поштовања? Вера је наша звезда водиља, покретач у тешким данима, нешто што треба да свету да покажемо у најлепшем светлу. Па, одакле онда право да људе, наше врсте, али друге вере потчињавамо себи и својим потребама? Мост на Дрини је управо показивао колико смо ми слични. На исти начин су ходали и играли се и деца хришћанских и деца из муслиманских породица, и зашто се онда не запитамо какав је то црв зла који не допушта да на капији о свом животу попречају један муслиман и хришћанин, две јединке исте врсте.

Мостови су ти који повезују две обале, два света, два живота... Изазивају гомилу како лепих, тако и ружних емоција, најлепших састанака и још тежих растанака, како оних краткотрајних, тако и оних животних. Дела су та која оплеменењују човека, дају на значају његовом постојању.

Анђела Вуксановић III₂

"Људи нису оно за шта се издају, а свет није оно што мислимо да јесте"

Шекспир

Цео свет позорница, а сви људи само глумци. Кроз живот играмо многе улоге, носимо разне маске пред разним људима. Не знамо ни њих, ни себе. Тешко је бити искрен, када нам је виђење света замагљено разним претпоставкама, а свака нова личност и свака нова особа то мути све више и више.

Свака се особа понаша другачије у зависности где је и са киме је. Наш мозак нас мења како бисмо се прилагодили друштву и очекивањима. Он мења и улепшава нас саме, да се чини да у једном тренутку постоји граница између душе и маске. Опет, тешко је открити право "ја", прво пронаћи себе, открити границе своје душе, а потом пустити ту душу на видело, препустити је критици, омаловажавању, љубави и мржњи. Штитимо је, откривамо делић по делић, отварамо је вољенима као пупољак. Тежак је то посао, треба времена. Ко себе може дати у потпуности, а да се не плаши утиска? Препуштен на милост и немилост, тражећи љубав било какве врсте. Вреди, када се нађе неко прави. Бити у потпуности искрен, чист, бити вољен, љубав за цело биће. Има ли лепше ствари од истине и доследности?

Поверење је нешто што се тешко ствара, а лако ломи. Нађе се неко, ишчупа нашу душу и погази је у целини. Издаја. Остане једна рана, а нама остане да покупимо све те делиће, да покупимо себе. Може то бити превара разних врста, може бити и подругљив смех намењен ономе што нас испуњава. Градимо бедеме око духа, мислимо заштита, а оно затвор. Неко се заувек затвори и вене, неко се хвали и гризе све око себе, неко наставља даље. Свет је свакакав. Живот је жалостан, а људи пакосни. Чини се бездан без краја, мрак без трунке светла. На сваком лицу маска, било ради заштита, било из лоших намера. Тешко је живети, то је сизифовски посао. Терамо камен, уместо помоћи, нађемо злобу. Мислимо да су људи добри, да има спаса, а препрека на сваком углу. Али, живот неће бити леп ако себе затворимо у тај бездан, ако прихватимо своју судбу. На нама је борити се против света, на нама је бити бољи него што смо. Биће љубави, биће пријатеља и доброте, биће наде и пријатељства, само ако потражимо.

У Јапану постоји обичај где се поломљене вазе и тањира поправљају златним лепком, те је свака пукотина украшена. Мислим де тако треба урадити и са душом. Није срамота бити поломљен, то је нешто што нас мења и краси. Да ли постоји већа жалост од тога да сакријемо себе од света?

Владимир Агатоновић IV₃

Фауст – човек између Бога и ђавола

У животу човек може бити изненађен многим искушењима. Он сваки дан бива тестиран. "Како тестиран?" питате се. Па, ето, просто у змаљском животу одувек је била присутна борба добра и зла, моралног и неморалног, тестирају нас на коју ћемо страну пасти, а тај пад одређује наш пут након смрти, односно, рај или пакао. Фауст је, нажалост, пао на ону лошу, неморалну страну.

Знате ли за онај цитат Вилијема Шекспира "Пакао је празан и сви ђаволи су овде"? Управо овај цитат можемо повезати са судбином Фауста. Наиме, по разним причама и предањима, људи који падају у црну рупу, односно у ђаволје руке, јесу људи који су најчешће незадовољни животом, емотивно скрхани или пак нарцисоидни и умишљени. Фауст је на неки начин био комбинација оба, човек који је био изузетно поштован и цењен, био је професор, заљубљен, па можемо чак рећи и опседнут науком и знањем. Обожавао, али поред тога и усамљен, он се сваког дана борио са одређеним мислима, а то ђаво осети врло брзо и тако изабере своју мету, а затим, наравно, манипулацијом човека гурне са литице или му помогне да скочи, али он у тај понор никада неће скочити са њим.

У књизи видимо да се ђаво у Фаустовом животу појављује у најрањивијем тренутку, када Фауст покушава да одузме себи живот. Ђаво прво велича његове успехе, интелигенцију, а затим, када увиди да се он опире, почиње да исмева његов неуспели покушај самоубиства, што је чиста манипулација. И таман када помислимо да ће ипак људскост и морал у Фаусту победити, дешава се његов пад, или почетак пада. Он пада на ту идеју савршеног живота, живота свезнања, живота где ће бити већи него што је сада.

Овде се треба осврнути и на Грету, јадну, чисту, пуну љубави и доброте, коју Фаустова нарцисоидност, његово блудничење, ипак уништава. Он је добио шта је хтео, а хтео је њу. Није њега ђаво променио, већ га је само погурао, односно, пустио то зло из њега. Након што се упознала са њим, дешавају јој се велике трагедије – смрт мајке, убиство брата, на крају је остала трудна, а онда је и убила своје дете како би га заштитила од овог света, да никада не би изгубило ту невиност коју је изгубила она. Чак и када Фауст дође да је спаси од смртне казне, она га одбија јер је видела ту огромну црнину у њему која гута све пред собом. Она умире и бива спашена од Бога.

Дакле, свакога од нас зло може да потражи, али доброта и људскост то зло одбијају. Ту људскост је Фауст заувек изгубио и никада је неће вратити, а она је заправо смисао нашег живота.

Анализа анкете за ученике првог разреда

Долазак у средњу школу и потпуно нову средину је веома изазовно и тешко. И прилагођавање новом начину рада и упознавању људи са којима ћемо проводити највише времена. Међутим, ако је то оно што желимо онда нам неће бити тешко да се уклопимо.

Поента је да не будемо уплашени и да верујемо себи при сваком кораку. Ако се довољно залажемо за школске активности може се постигнути одличан успех.

Питали смо ученике првог разреда, по петоро из сваког смера које наша школа нуди, о њиховом прилагођавању и досадашњим искуствима:

- по њиховом мишљењу оно што уче у школи ће им бити веома значајно за даље школовање, али постоје неке ствари које сматрају да су сувишне.
- у поређењу са основном школом, друштво у средњој је знатно боље јер су више зрелији и лакше се договарају.
- при одлучивању коју ће школу уписати, нису имали велике недоумице јер су чули добра искуства претходних ученика о раду наше школе. Задовољни су условима и радују се стицању новог знања.
- сматрају да учење у групи је лошији вид учења због мањка концентрације и продуктивности.
- знање које су донели из основне ће им помоћи, али им није довољно да постигну најбоље резултате. Из неких предмета креће се све из почетка па је то од великог значаја.

Марија Јовановић II₂

Утисци првака о новој школи

„Одлично сам се снашла, иако сам мислила да и нећу толико брзо. Свиђа ми се рад наставника. Друштво је одлично и супер се слажемо. Већина наставника је добра и лепо раде са нама. Школа је одлична.“

„Задовољна сам својим прилагођавањем и друштвом у новој школи. Захваљујући добрим професорима учење новог градива лако савладам.“

„Добро сам се сашла. Свиђа ми се начин предавања. Највише сам задовољна друштвом.“

„На почетку премишљања о томе где ћу наставити школовање, овог пута на средњем нивоу, одмах се нашла гимназија. Одувек ме је привлачила ова школа, због мојих интересовања и љубави према науци. Када сам први пут крочио у њу на Дану отворених врата, осетио сам неки посебан осећај задовољства, професори и тадашњи ученици прве године дочекали су нас раширених руку и топлог срца. Тог трена знао сам да је мој прави позив да будем гимназијалац. Данас, после првог полугодишта и четири месеца у нашој дивној школи, сигуран сам да нисам погрешιο и да је одлука била права. Надам се да ће већина и будући гимназијалци бити задовољна атмосфером, друштвом и особљем у школи онолико колико сам ја.“

Спортске вести

Новак Ђоковић је најбољи спортиста света у 2023. години

Српски тенисер Новак Ђоковић је по процени француског спортског листа „Екип” проглашен за најбољег спортисту света у 2023. години.

Ђоковић је освојио прво место са 876 поена. Друго место припало је француском пливачу Леону Маршану, који је добио 361 поен, док се на трећем месту налази троструки светски шампион у формули 1, Макс Ферстапен.

За најбољу спортисткињу света у овој години проглашена је америчка гимнастичарка Симон Бајлс са 812 поена. Друга је била америчка скијашица Микаела Шифрин са 709 поена, а на трећем месту се нашла још једна американка, пливачица Кејти Ледецки са 446 поена.

Турнир у малом фудбалу за гимназијалце

Крајем јануара у Хали сорти у Трстенику, одржаће се турнир у малом фудбалу за гимназијалце. Наступиће екипе дечака од I до IV разреда, укупно девет екипа. Турнир се игра по групама, а у полуфиналу састаће се четири најбоље екипе. Групе су већ познате, у групи А састаће се II-1, II-2 и III-3, групу Б чиниће II-3, IV-1 и IV-2, док ће се у групи Ц наћи I-2, III-1 и III-3. Тачан датум почетка биће ускоро објављен.

Новогодишњи турнир

Традиционални турнир у малом фудбалу почиње 10. јануара у Хали Спортска у Трстенику. Извлачење парова ће се одржати 9. јануара са почетком у 12 часова у Хали спорта. Уплатни фонд је 6000 динара по екипи, а наградни фонд 100000 динара. Поред сениора у млађим категоријама ће се такмичити дечаки 2007. и млађег годишта. За прве три екипе су припремљене награде, спортска опрема, пехари и медаље.

Такмичење у одбојци

У среду, 27.12.2023., са почетком у 10 часова, у градској хали спортова одржало се окружно школско такмичење у одбојци за ученике и ученице средњих школа. Женска и мушка селекција наше школе су се пласирале у ову фазу такмичења претходно савладавши техничку школу резултатом 2:0 на општинском такмичењу, али нажалост нису успели да изборе пролаз на међуокружно такмичење. Мушка екипа је поражена од стране Медицинске школе из Крушевца, а женску екипу је зауставила средња школа из Бруса.

Као што знамо, у спорту је поред колективног и индивидуалног квалитета потребна и срећа која често преовлађује као пресудни фактор. Тако је било и овог пута. Сјајне мечеве су одиграле обе екипе наше школе и пружиле боље партије од својих противника али на крају је резултат једини битан.

Одбојкаше и одбојкашице су предводили професори физичког васпитања Александар Алексовски и Владимир Гавриловић.

Богдан Ђурђић IIз

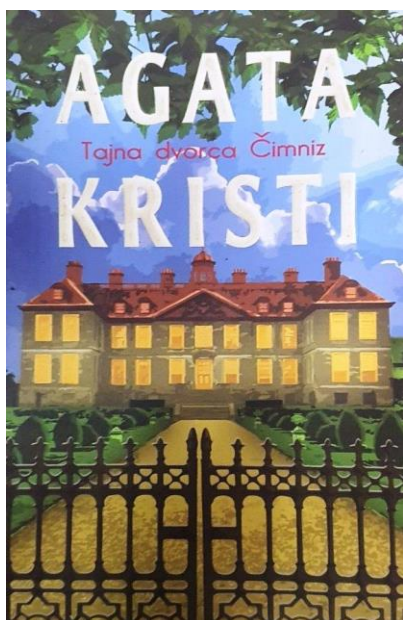
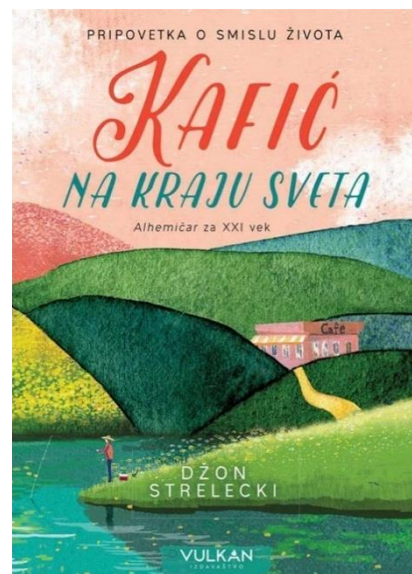
Душан Јаћовић IIз

Прочитали смо за вас

Препорука књига за читање

„Кафић на крају света“- Џон Стрелецки

Ако тражите кратку психолошку књигу о смислу живота која ће вас натерати да се запитате: „Зашто сам овде?“, онда је ова књига савршена за вас! Заједно са Џоном читалац ће открити мали кафић који ни изблиза није обичан. Тамо ће упознати три веома драге особе и њихове узбудљиве приче које ће му помоћи да открије нови начин на који може посматрати свет.

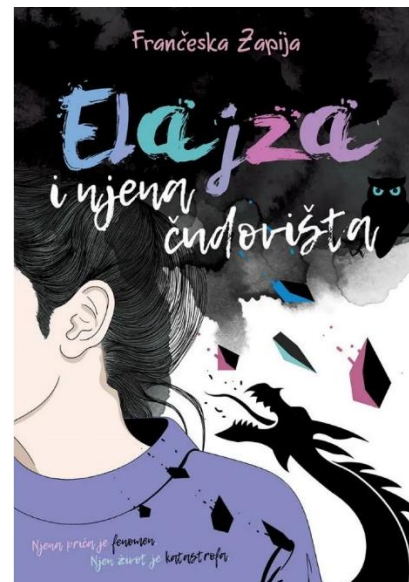

„Тајна дворца Чимниз“ – Агата Кристи

Криминалистички роман који ће вас изути из ципела. Ову књигу нећете моћи испустити из руке јер једном кад се Антони врати у Енглеску пожелећете да наставите да читате све док се мистерија не реши. Наиме, Антони добија задатак да се врати у своју родну земљу и однесе мемоаре у издавачку кућу, као и да уплашеној девојци, која постаје плен уцењивача однесе свежањ љубавних писама. Шта ће му се све тамо десити и да ли ће успети да испуни задатке, на вама је да сазнате.

„Елајза и њена чудовишта“ – Франческа Запија

Предивна прича о успеху о ком сви знају, али нико не зна чији је, о девојци која сваки дан проводи радећи на стрипу и објављујући га на интернет под сеудонимом Дама Сазвежђа. Елајзину свакодневницу промењиће долазак новог момка у њену школу. Он ће јој помоћи да открије праве вредности живљења живота и навести је да схвати како Дама Сазвежђа није нико без Елајзе Милк. Књига коју бих препоручила сваком тинејџеру.

„Хиљаду верзија тебе“ – Клаудија Греј

Пун погодак за све љубитеље научне фантастике. Ово је прва књига трилогије „Жар-птица“ која нас уводи у Мергаритин живот тј. један од многобројних могућности њеног живота, као и рад њених родитеља који су изумели справу за путовање кроз димензије. Након што убију њеног оца и један од његових колега украде изум и отпутује у другу димензију, Маргарит ће заједно са Теом проћи кроз многобројне верзије себе не би ли пронашла одбеглог колегу и сазнала истину.

Андреа Симић II₂

Музички кутак

РОК ХИТОВИ 80-ИХ:

1. "Sweet Child O' Mine" - Guns n' Roses
2. "Back in Black" - AC/DC
3. "Livin' on a Prayer" - Bon Jovi
4. "Every Breath You Take" - The Police
5. "With or Without You" - U2
6. "Eye of the Tiger" - Survivor
7. "Jump" - Van Halen
8. "Pour Some Sugar on Me" - Def Leppard
9. "Is This Love" - Whitesnake
10. "Rock You Like a Hurricane" - Scorpions

РОК ХИТОВИ 90-ИХ:

1. "Creep" - Radiohead
2. "Smells Like Teen Spirit" - Nirvana
3. "Wonderwall" - Oasis
4. "Lightning Crashes" - Live
5. "November Rain" - Guns N' Roses
6. "Under the Bridge" - Red Hot Chili Peppers
7. "One" - U2
8. "More Than Words" - Extreme
9. "Everlong" - Foo Fighters
10. "Black Hole Sun" - Soundgarden

МЕТАЛ ХИТОВИ 80-ИХ:

1. "Master of Puppets" - Metallica
2. "Crazy Train" - Ozzy Osbourne
3. "Run to the Hills" - Iron Maiden
4. "Holy Diver" - Dio
5. "One" - Metallica
6. "Ace of Spades" - Motörhead
7. "Seek & Destroy" - Metallica
8. "Peace Sells" - Megadeth
9. "Rainbow in the Dark" - Dio
10. "Hallowed by the Name" - Iron Maiden

МЕТАЛ ХИТОВИ 90-ИХ:

1. "Enter Sandman" - Metallica
2. "Megadeth" - Tornado of Souls
3. "Walk" - Pantera
4. "Killing In The Name" - Rage Against The Machine
5. "(sic)" - Slipknot
6. "Megadeth" - Hangar 18
7. "Davidian" - Machine Head
8. "Blind" - Korn
9. "Du Hast" - Rammstein
10. "Sugar" - System Of A Down

Милан Дивац II₁

bijelo dugme

„Крађе, преваре, пастирски рок или најбољи бенд бивше Југославије?“

Уопштена прича:

Бијело дугме је југословенска рок група која је више од две деценије била једна од најпопуларнијих група на просторима бивше СФР Југославије. Основана је у **Сарајеву 1973.** године. Издао је **девет албума** у периоду од 1974. до 1988. године. Група Бијело дугме је настала из групе **Јутро**, а ново име је усвојила 1. јануара 1974. након враћања са свирке због њихове хит песме „*Кад би' био бијело дугме*“.

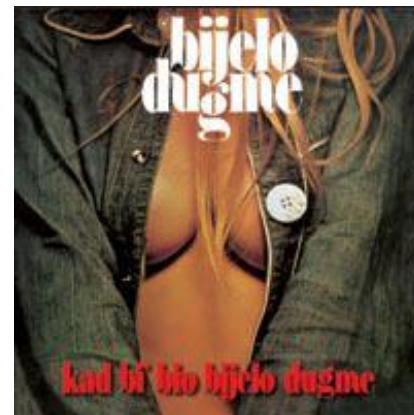
Вођа и једини стални члан групе био је гитариста **Горан Бреговић**, док су се на месту певача мењали **Жељко Бебек**, **Тифа Војичић** и **Ален Исламовић**. Остали чланови бенда су се такође смењивали, а међу истакнутијима су: басиста **Зоран Реџић**, бубњари **Ипе Ивандић**, **Милић Вукашиновић** и **Ћиђи Јанкелић**, клавијатуристи **Владо Правдић** и **Лаза Ристовски**.

Освајање славе: 1974-1977.

Објављени синглови: „Кад би' био бијело дугме“, „У суботу мала“, „На врх брда врба мрда“, „Хоп-цуп“, „Топ“, „Ове ћу ноћи наћи блуз“, „Да сам пекар“ и „Селма“, претходили су снимању њиховог првог албума у јесен 1974. године. Милић Вукашиновић је у групу донео утицај група *Led Zeppelin* и *Black Sabbath* из енглеске, који су заступали **нови тврђи звук**.

Дебитантски албум, који је издат крајем новембра 1974. године, од самог је почетка имао одличну продају. Био је запакован у омот с дизајном **Драгана С. Стефановића** који ће и убудуће дизајнирати омоте њихових плоча. Његови омоти су увек били означени као **провокативни**. Албум је донео серију песама које је загребачки новинар Дражен Врдољак назвао „*пастирски рок*“.

Уочи снимања **друге плоче** повукли су се у село **Борике у Подрињу** и почели припремати плочу која је морала потврдити како почетни успех није био случајан. Албум је сниман током новембра **1975. године** у лондонском **Ер рикординг студију** са енглеским продуцентом Нилом Харисоном. Текст за насловну песму **„Шта би дао да си на мом мјесту“** написао је **Душко Трифуновић**, а аутор осталог материјала био је Бреговић.

Плоча изразито раскошног паковања продала се у тиражу већем од **200.000 примерака**, па су у Југотону измислили назив **„дијамантска плоча“** (пошто до тог тренутка ниједан албум није продао у толиком тиражу).

Уследио је и **трећи албум** чији је наслов требало да буде „Хоћу бар једном да будем блесав“. То није одговарало Југотону па је нађена компромис **„Ето баш хоћу“**. Албум је објављен **20. децембра 1976. године**.

Југословенска турнеја није текла глатко. Концерте су пратили многи технички проблеми, одзив публике био је мањи, а свађе унутар бенда жестоке. Након прекида турнеје по јадранској обали изгледало је да се група налази пред распадом.

Претња новог вала и Бебеков одлазак: 1978-1983.

Објављивање албума **Битанга и принцеза** пратио је низ цензорских интервенција Југотона. Омот албума је био означен као вулгаран, а текст две песме је морао бити промењен. Плоча је објављена марта 1979. године. Као најпознатије су испловиле песме: *На задњем сједишту мога аута*, *Битанга и принцеза*, *Ала је глупо заборавит њен број*, као и емотивне баладе *Кад заборавиш јули* и *Ипак пожелим неко писмо* у којима су их пратили симфонијски оркестар и хор. Плоча је тиражно оборила претходне рекорде, а критичари листа „Здраво“ прогласили су је **плочом године**.

Током **1980.** године *нови вал* је уздрмао југословенску рок сцену. Бреговићев одговор на нови вал је била плоча „**Доживјети стоту**“. У песмама *Ха ха ха* и *Трамвај креће* Бреговић први пут постаје политички ангажован и до непрепознатљивости мења аранжмане старих песама и настоји да звуче модерније. Бебек је обријао своје чувене бркове, а читав бенд је скратио косу на „прописану“ панк дужину. Турнеја је добро прошла и слава бенда се повратила.

У фебруару **1983.** године група је објавила албум „**Успаванка за**

Радмилу М.“ којим је Бреговић планирао **опроштај од публике** и да после турнеје **расформира групу**. Као гост, на снимању је учествовао Влатко Стефановски. *Успаванка за Радмилу М.* укључује неколико класичних Бреговићевих поскочица, те серију балада - *Ако можеш заборави, Не плачи, У вријеме отказаних летова* и инструментал у насловној песми. Последњи концерт са групом Бебек је имао у Олимпијском селу у Сарајеву 13. фебруара 1984.

Нови певачи, последњи нагони за опстанак: 1984-1989.

За новог певача изабран је **Тифа Војичић**. Дугме је с Тифом провело лето у Ровињу где су увежбавали нови материјал, а албум се појавио у **децембру 1984. године**. Албум је једноставно назван **Бијело дугме**, а на омоту је објављена репродукција „Косовке девојке“ Уроша Предића. *Липе цвату*, постала највећи хит с нове плоче. Одличан пријем код публике имале су и *Падају звијезде, Лажеш, Да те богдо не волим* и *Јер кад остариш*. Публика током турнеје је слабо прихватила новог певача, а због **проблема са алкохолизмом** и дрогама и свађе са Бреговићем, Тифа је напустио Дугме.

Нови певач је постао **Ален Исламовић** који је у међувремену напустио *Дивље јагоде*. На омоту се коначно нашла **кинеска пропагандна слика** која приказује модерни револуционарни плес. Осим политички обојених, ту се нашао и инстант хит *Хајдемо у планине* и *А и ти ме изневјери*, као и баладе *Ноћас је к'о лубеница пун мјесец изнад Босне*, *Ружица си била*. Старији обожаваоци Бијелог дугмета нису били задовољни гласовним могућностима Алена Исламовића, те су тражили повратак Жељка Бебека.

Крајем 1988. године изашао је албум **Ђурибирибела** с Ђурђевданом као мега-хитом. Искористивши стих Ђорђа Балашевића „А ја нисам с оном коју волим” и стару ромску тему, Бреговић је направио песму која ће често сматра њиховим највећим хитом. *Након свих ових година, Ево заклећу се, Напиле се улице, Ако има бога* су неке од песама које су добро прошле на албуму. Ово је био последњи албум Бијелог дугмета, а Ален Исламовић је **усред турнеје напустио бенд**.

Анегдоте:

- Група је била позвана да за Нову годину 1975/76. свира **председнику Титу** у Хрватском народном казалишту. **Прекинули** су њихов наступ после неколико минута јер су се преплашили гласне музике.
- **Козара 76'** – да би се показали као добри грађани СФР Југославије, предлог који је усвојен је да оду на радну акцију.
- Насловна песма другог албума је преснимљена на енглески језик под називом „**Playing the part**”.
- На последњем Бебековом албуму са Бијелим дугметом, налази се песма на **албанском** „**Косовска**”, коју је Бреговић из политичких разлога написао због немира на Косову.
- Након што је Бреговић отерао Бебека из бенда, они нису причали све до турнеје 2005. године, а према речима Бебека, од тад се и даље нису чули.

Милан Дивац II₁

Редакција

Лена Пантић, Андреа Симић, Марија Јовановић, Дара Ђорђевић, Ивона Цветковић, Богдан Ђурђић, Душан Јаћовић, Кристина Павловић, Јелана Дуњић

Техничка подршка: Матеја Савковић, Лазар Миленковић

Насловна страна: Нина Стевановић

Професори: Љиљана Недељковић, Гордана Антић